

कवच^०, व्या^०, पशु^०, पाद^०, बन्ध^०, भूरि^०, मृत्यु^०, सु^०.

पाशक 1) am Ende eines comp. von पाश *Schlinge*; s. कण्ठ^० (vgl. u. कलाप), दण्ड^०, पशु^०. — 2) m. *Würfel* AK. 2, 10, 45. H. 486.

पाशककेवली (पा^० + के^०) f. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 901.

पाशयुग्म (पाश + यु^०) m. N. pr. eines Mannes RV. 7, 33, 2.

पाशधर (पाश + धर) m. Bein. Varuṇa's (*eine Schlinge haltend*) UGĀVAL. zu UNĀDIS. 2, 22. HARIV. 4808.

पाशन (von पाशय्) *Schlinge, Strick*: तोमराङ्कुशापाशिनैः MBH. 7, 5923. — कुल^० 9144 fehlerhaft für °पाशन, °पासन.

पाशपाणि (पाश + पा^०) adj. *eine Schlinge in der Hand tragend*; m. Bein. Varuṇa's H. 188, Sch. H. an. 2, 546 (wo पाशपाणौ zu lesen ist). HALĀJ. 1, 74. SHADY. Ba. 3, 5.

पाशबन्ध (पाश + ब^०) m. *Schlinge, Netz*: (खगः) पाशबन्धं न पश्यति HIT. I, 44.

पाशबन्धक (पाश + ब^०) m. *Vogelfänger* PAÑĀT. III, 224.

1. पाशबन्धन (पाश + ब^०) n. *Schlinge, Fessel*: मुमुचे °नात् BṛĀg. P. 9, 16, 31.

2. पाशबन्धन (wie eben) adj. *in einer Schlinge hängend* KATHĪS. 13, 105.

पाशभृत् (पाश + भृत्) adj. *eine Schlinge haltend*: वरूपा VARĀH. BRH. S. 38, 57. m. Varuṇa RAGH. 2, 9.

पाशय् (von पाश) *paśayati binden* NIR. 4, 2. DHĀTUP. 33, 45. P. 3, 1,

25. पाशित *gebunden* DHAR. im ÇKDB. दामनीपाशपाशित HARIV. 3536.

— अत्र *binden, Jmd eine Schlinge umwerfen*: कालपाशावपाशित R. 3, 59, 18.

— वि *losbinden, lösen* (Bande) P. 3, 1, 25, Sch. पाशा अस्यां व्यपाश्यत् वसिष्ठस्य NIR. 9, 26.

पाशरञ्जु (पाश + र^०) f. *Fessel, Strick*: बद्धा मौ^०भिः KATHĪS. 18, 298.

पाशव (von पशु) adj. *vom Vieh kommend, dem Vieh angehörig u. s. w.*: मांस KAUC. 34. N. 23, 9. गुणाः सुच. 4, 336, 9. रत VER. in LA. 11, 11. मार्ग 20, 18. n. *Viehherde* WILS.

पाशवन्त् (von पाश) adj. *mit einer Schlinge versehen*: वरूपा MBH. 7, 3136.

पाशवपालन (पा^० + पा^०) n. *Futter für's Vieh* (घास) ÇABDAK. im ÇKDB.

पाशकृत् (पाश + कृ^०) adj. *eine Schlinge in der Hand haltend*: यम SĪV. 3, 8. m. Jāma KATHĪS. 43, 93.

पाशात्त (पाश + अत्तः) *das hintere Ende eines Gewandes* (im Gegens. zu दशा) VARĀH. BRH. S. 72, 1.

पाशिक (von पाश) m. 1) *der Thiere mit Schlingen fängt, Vogelfänger u. s. w.* VARĀH. BRH. S. 13, 22. — 2) N. pr. eines Mannes RĪGĀ-TAR. 8, 1830. — Vgl. दण्डपाशिक unter दण्डपाशक.

पाशिन (wie eben) 1) adj. subst. *mit Schlingen versehen, der Schlingen legt, Vogelfänger* MED. n. 91 (= व्याध *Jäger*). RV. 3, 45, 1. पदे पदे पाशिनः सत्ति सेतवः 9, 73, 4. AV. 17, 1, 8. Nirṛti AIT. Ba. 4, 10. Varuṇa MBH. 8, 1998. — 2) m. a) Varuṇa AK. 1, 1, 56. TRIG. 3, 3, 179. H. 188. MED. HARIV. 14472. — b) N. pr. eines Sohnes des Dhṛtarāṣṭra MBH. 1, 4547. 8, 4262.

पाशिल adj. (चतुर्थर्थेषु) von पाश gaṇa काशादि zu P. 4, 2, 80.

पाशिवट (viell. पाशिन + वाट) m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 871

IV. Theil.

(VP. 193). — Vgl. वारपाश्य.

पाशी f. Stein KAUC. 83. 83. Wohl richtiger पाषी zu schreiben; vgl. पाषाण, पाष्य.

पाशुकै (von पशु) adj. f. ई *auf das Vieh (Opferthier) bezüglich, dazu gehörig* P. 4, 3, 72, Sch. KĀTJ. ÇA. 5, 11, 20. ÇĀṆKH. ÇA. 14, 10, 2. Schol. zu KĀTJ. ÇA. 138, 10. 533, 22. Ind. St. 1, 73, 9. 3, 386, 1.

पाशुपते (von पशुपति) 1) adj. f. ई gaṇa अश्वपत्यादि zu P. 4, 1, 84 (vgl. UGĀVAL. zu UNĀDIS. 1, 28). von Çiva-Paśupati kommend, ihm gehörig, ihm betreffend, ihm geweiht; = पशुपत्यधिदेवत H. an. 4, 120. MED. I. 212.

अस्त्र ARĀ. 3, 51. MBH. 1, 160. 4800. 3, 1643. 5, 1913. 6, 5802. 7, 2888. 13. 851. HARIV. 12737. R. 1, 50, 6. KATHĪS. 30, 55. MADHUS. in Ind. St. 1, 21, 19.

दान MBH. 1, 67. व्रत 12, 10470. AV. PARIC. in Verz. d. B. H. 91, 8 v. u. PRAB. 79, 18. Verz. d. Oxf. H. 73, b, 9 v. u. °व्रतिवेश RĪGĀ-TAR. 3, 267.

योग Verz. d. Oxf. H. 58, b, 2 v. u. 50, a, 8. दीना 58, b, 3 v. u. ज्ञान, शास्त्र oder n. mit Ergänzung eines dieser beiden Wörter MBH. 12, 13703.

13705. Verz. d. Oxf. H. 14, a, N. 1. 46, a, 5. MADHUS. in Ind. St. 1, 22, 3 v. u. 23, 20. m. ein Verehrer des Çiva-Paśupati TRIG. 3, 1, 23. MED. COLLEBR. Misc. Ess. I, 406. fgg. KUMĀRILA bei MÜLLER, SL. 78. KATHĪS. 34,

69. RĪGĀ-TAR. 3, 460. 5, 408. PRAB. 21. 1. Verz. d. Oxf. II. No. 127. MADHUS. in Ind. St. 1, 13, 9. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 507, ÇI.

31. HIOUEN-TSANG I, 41 (पाशुपत). 124. BURNOUR, Intr. 568. मक्ता^० Verz. d. Oxf. H. 46, a, 7. 69, b, N. 1. पाशुपतोपनिषद् Ind. St. 3, 326, 3. — 2)

m. eine best. Pflanze, = वक, एकाष्टील, शिवमल्ली AK. 2, 4, 3, 62. H. an. MED. — 3) N. pr. einer dem Çiva-Paśupati geweihten Localität Verz. d. Oxf. H. 44, a, 5 v. u.

पाशुपत्य (von पशुपाल) n. *Viehucht* AK. 2, 9. 2. H. 864. 888. JĀGĪ. 1, 119. MBH. 12, 10794. 13, 6442. KĀM. NITIS. 2, 14. 20. VĀJU-P. bei MUIR, Sanskrit Texts I, 31. MĀRK. P. 28, 6. 50, 76. DAÇAK. in BRNF. Chr. 182, 20.

पाशुबन्धक (von पशुबन्ध) adj. f. °बन्धिका *zur Schlachtung des Opferthieres gehörig*: वेदि ĀÇV. ÇA. 3, 1. ÇĀṆKH. ÇA. 4, 20, 4.

पाशात्पै und पाशात्पै adj. 1) *westlich* MBH. 1, 4690. RAGH. 4, 63. RĪGĀ-TAR. 2, 149. PRAB. 30, 14. BURN. Intr. 569 (viell. zu 2.). — 2) *der letzte* AK. 3, 2, 30. H. 1439. °प्रक्षरे दिवसस्य PAÑĀT. ed. orn. 49, 15. °रात्रौ gegen das Ende der Nacht KATHĪRĀVA in Z. d. d. m. G. 14, 571, 18.

— Wird P. 4, 2, 98 (vgl. VOP. 7, 141) von पशात् mit suff. त्य abgeleitet; man könnte jedoch das Wort eben so gut auf पशा zurückführen.

पाशात्पाकरसेभव (पा^०-आकर + से^०) n. Bez. eines aus dem Westen kommenden Salzes, = रोमक, रामलवणा RATNAM. im ÇKDB.

पाश्या (von पाश) f. *eine Mehrzahl von Schlingen, Netz* NIR. 4, 2. P. 4, 2, 49. AK. 3, 3, 43. H. 1421. — Vgl. पञ्च^०.

पाषक m. *ein best. Fusschmuck* ÇKDB. रत्नपाषकपैट्टेय विराजितपदाङ्गुलीः BRAHMAVAIV. P. ÇIKRĪSHNĀGĀNMAKH. 4. ÇKDB.

पाषाण्ड m. SIDDH. K. 249, b. 1 v. u. 1) *Irrlehre, Ketzeri*: (योषिताम्) पाषाण्डमाश्रितानाम् M. 3, 90 (nach KULL. n.). BṛĀg. P. 4, 2, 30. पाषण्डस्य च संभवः 2, 8, 22. 6, 8, 17. °स्थ्याश्च मानवान् M. 9, 225. m. BṛĀg. P. 7, 15, 18. — 2) adj. *ketzerisch*: करकाटक MBH. 2, 1178. उपायम् 12, 11284.

अपाषाण्डान्धर्मसेतून् BṛĀg. P. 5, 26, 22. subst. m. *Ketzer* AK. 2, 7, 44.